

PARAULES DE VIDA

Nadal des de l'òptica de Déu

L'evangelista Joan, amb mirada d'àguila, contempla en el seu Pròleg el fet històric del Nadal destacant com el que va passar a Betlem té els seus orígens en Déu, i per tant en l'eternitat.

Al principi, és a dir, en l'eternitat abans que el temps comencés (Sir 24,9), quan només existeix l'Etern, el Déu sense començament ni acabament, en aquell llavors d'atemporalitat, ja existia el qui és la Paraula i de qui l'Evangelí anirà revelant la seva identitat.

El personatge en qüestió és anomenat la Paraula, el Logos, perquè la seva missió serà revelar i donar a conèixer Déu, a qui ningú no ha vist mai.

D'Ell es diu d'entrada que era amb Déu, dinàmicament orientat vers el Pare; fins a completar la descripció de la seva identitat afirmant que era Déu, amb explicitació de la seva identitat divina.

Per la seva condició divina, ja en la transcendència de la meta-història tenia en Ell la Vida i la Vida era la Llum dels homes: però aquesta qualitat suprema encara no tenia prou eficàcia salvífica, perquè era ben lluny de la humanitat.

Preparant l'esdeveniment de la seva vinguda al món, Déu envià un home que es deia Joan amb la missió de ser testimoni de la Llum perquè gràcies a Joan, tothom arribés a la fe en Crist, Llum veritable que en venir al món per l'Encarnació, il·lumina tots els homes.

El Baptista, de qui al seu temps sospitaven si no fora potser el Messies (Lc 3,15), tot i que Ell mateix

no era la Llum, però sí testimoni seu engrescador amb plena credibilitat.

Davant la presència del Fill Unigènit de Déu en el món, hi ha diverses reaccions: el món que li deu l'existència no l'ha reconegut; pitjor encara: els seus, els de casa seva, no l'han acollit. Però als qui l'han rebut i creuen en el seu nom, els concedeix poder ser fills de Déu amb identitat dinàmica que cal activar dia rere dia per créixer. Perquè esdevenir fills de Déu no fa referència a un moment puntual sinó a tota la vida.

L'afirmació clau de tot el Pròleg-resum de Joan i de la nostra fe cristiana és que el qui és la Paraula s'ha fet carn d'home. Per això el Catecisme ensenya que «la fe en l'Encarnació veritable del Fill de Déu és el signe distintiu de la fe cristiana» (CCE463).

Si el nostre Nadal no reflecteix això, no és autèntic Nadal de Nostre Senyor Jesucrist. El qui és la Paraula, Logos, presentat abans com a Déu, és ara presentat com esdevingut carn d'home. La glòria divina que a Jesús de Natzaret li pertoca com a Fill únic del Pare, ple de gràcia i de veritat, l'hem de contemplar en clau d'Encarnació històrica: la del Nadal històric a Betlem fa més de dos mil anys, i la del nostre Nadal 2022.

Ell ha plantat el seu Tabernacle entre nosaltres i els seus deixebles no podem viure la nostra fe al marge de la seva presència salvadora enmig sobretot dels desheretats de la nostra societat. Contemplar la glòria que

li pertoca com a Fill únic de Déu ens ha de portar a reconèixer-lo amb les seves senyes perpètuas d'identitat: en bolquers com qualsevol nadó i posat en una menjadora (Lc 2,12) com tants pobres d'avui.

A Betlem no hi havia lloc per a Maria i Josep (Lc 2,7); per això nosaltres a la contemplació pietosa del Déu Infant hem d'afegir inseparablement el compromís de caritat envers els sense sostre, perquè al Déu fet home per nosaltres no se'l troba ni se l'adora en núvols híper-urànics al marge dels qui sofreixen i de les angoixes de la societat.

Si ho fem així, Bon i Sant Nadal 2022!

José Luis Arín Roig
Degà del Capítol Catedral

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Celebrem-ho! Ens ha nascut el Salvador

Dia de Nadal. «Us ha nascut un salvador, que és el Messies, el Senyor» (Lc 2,11). Ho anuncien els àngels als pastors i, de generació en generació, ens ho anuncien a nosaltres. És el misteri que abasta totes les generacions, la humanitat sencera. Són quarts de dues del migdia. A casa dels avis van arribar els fills i els nets. Deixen els abrics i les bufandes i cap el pessebre. L'avi i alguns dels nets grans l'han preparat. Quan hi són tots, l'avi fa el senyal de la creu i, després, els hi diu: «Un altre any tota la família ens apleguem per celebrar la festa de Nadal. Començarem ara davant el pessebre. En Da-

vid ens recitarà el vers que ha preparat per aquest dia». El net esmentat, justets superats els vuit anys, amb veu vibrant i decidida esgrana la poesia. Després canten una nadala. Els grans també s'hi afegeixen amb entusiasme. L'avi assenyala que, ara, resaran, junts, el Parenostre «per la nostra família, per tots nosaltres i pels qui ens han deixat aquest darrer any, sense oblidar-nos dels qui pateixen perquè no tenen el necessari per viure dignament i pels qui estan patint els efectes de les guerres...». Uns començaren a agafar-se de les mans mentre pregaven. Al final, tots!

La celebració continuà entorn la taula familiar. L'àvia beneí amb la tradicional fórmula, com sempre han fet: «Déu i Pare omnipotent amb sa divina paraula beneixi aquesta taula i a tots nosaltres. Amén». A l'hora de postres, amb els torrons a punt, la Mariona, neta de nou anys, recità la seva dècima, dalt d'una cadira i la sobretaula s'allargà... Mentre, els petits jugaven i alguns dels grandets escoltaven els grans i, vençuda la vergonya, també intervenien. Els grans parlaren de molts temes. Abordaren, també, la situació de moltes famílies amb problemes per menjar cada dia i de les campanyes

de recollida d'aliments, dels qui dormen al carrer que cada dia són més, dels immigrants, especialment dels joves, i de la necessitat d'acollir-los... «Existia el qui és la llum veritable, / el qui ve al món / i il·lumina tots els homes. / Era present en el món, / que per ell ha vingut a l'existència, / i el món no l'ha reconegut» (Jn 1, 9-10).

Bona cosa acollir Jesús en els nostres cors i significar-ho amb els més joves i els petits perquè tot Nadal sigui Crist que neix per ensenyar-nos la joia de compartir.

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRAS DE VIDA

Navidad desde la óptica de Dios

El evangelista Juan, con mirada de águila, contempla en su Prólogo el hecho histórico de la Navidad destacando cómo lo que pasó en Belén tiene sus orígenes en Dios, y por tanto en la eternidad.

En el principio, es decir, en la eternidad antes de que la tierra existiera (Eclo 24,9), cuando solo existe el Eterno, el Dios sin comienzo ni final, en aquel entonces de atemporalidad, ya existía el Verbo, de quien el Evangelio irá revelando su identidad.

El personaje en cuestión es denominado el Verbo, el Logos, porque su misión será revelar y dar a conocer a Dios, a quién nadie lo ha visto jamás. De Él se dice de entrada que estaba junto a Dios, dinámicamente orientado hacia el Padre; hasta completar la descripción de su identidad afirmando que era Dios, explicitando su identidad divina.

Por su condición divina, ya en la trascendencia de la meta-historia, el Verbo era la luz verdadera, que alumbra a todo hombre: pero esta cualidad suprema todavía no tenía suficiente eficacia salvífica, porque estaba bien lejos de la humanidad.

Preparando el acontecimiento de su venida al mundo, surgió un hombre enviado por Dios, que se llamaba Juan: este venía como testigo, para dar testimonio de la luz, para que todos creyeran por medio de él. El Bautista, de quien a su tiempo todos se preguntaban en su interior si no sería el Mesías (Lc 3,15), a pesar de que no era él la luz, sino el que daba testimonio alentador con plena credibilidad.

Ante la presencia del Hijo Unigénito de Dios en el mundo, hay varias reacciones: el mundo se hizo por medio de él, y el mundo no lo conoció; peor aún: vino a su casa, y los suyos no lo recibieron. Pero a cuantos lo recibieron, les dio poder de ser hijos de Dios, a los que creen en su nombre, con identidad dinámica que hay que activar día detrás día para crecer. Porque llegar a ser hijos de Dios no hace referencia a un momento puntual sino a toda la vida.

La afirmación clave de todo el Prólogo-resumen de Juan y de nuestra fe cristiana es que el Verbo se hizo carne. Por eso el Catecismo enseña que «La fe en la verdadera encarnación del Hijo de Dios es el signo distintivo de la fe cristiana» (CCE 463).

Si nuestra Navidad no refleja esto, no es auténtica Navidad de Nuestro Señor Jesucristo. El Verbo, el Logos, presentado antes como Dios, es ahora presentado como hecho carne. La gloria divina que a Jesús de Nazaret le corresponde como Unigénito del Padre, lleno de gracia y de verdad, la tenemos que contemplar en clave de Encarnación histórica: la de la Navidad histórica en Belén hace más de dos mil años, y la de nuestra Navidad 2022. Él habitó entre nosotros y sus discípulos no podemos vivir nuestra fe al margen de su presencia salvadora en medio sobre todo de los desheredados de nuestra sociedad. Contemplar la gloria del Unigénito del Padre nos tiene que llevar a reconocerlo con sus señas perpetuas de identidad: en pañales como cualquier bebé y acostado en un pesebre (Lc 2,12) como tantos pobres de hoy.

En Belén no había sitio para ellos en la posada (Lc 2,7): por eso nosotros en la contemplación piadosa de Dios Niño tenemos que añadir inseparablemente el compromiso de caridad hacia los sintecho, porque al Dios hecho hombre por nosotros no se lo encuentra ni se lo adora en nubes híper-uránicas al margen de quienes sufren y de las angustias de la sociedad.

Si lo hacemos así, ¡Feliz y Santa Navidad 2022!

José Luis Arín Roig
Deán del Capítulo Catedral

Confirmacions als Dolors de Tortosa

Després de dos cursos sencers de catequesi setmanal i amb la preparació immediata de les darreres cinc setmanes, el dissabte 5 novembre, Mons. Enrique Benavent i Vidal confirmava trenta joves de 4t d'ESO.

Amb el temple parroquial ple de gom a gom, en una celebració acuradament preparada pels catequistes Rosa, Nacho i William, amb els cants dirigits i acompanyats instrumentalment per membres de la família Martínez-Gisbert, la comunitat parroquial

va viure amb goig una litúrgia engrescadora. En la seva homilia, el bisbe Enrique animà sobretot els joves a «valorar, agrair i aprofitar el gran do de l'Esperit Sant». Van concelebrar el rector, Mn. Arín, el rector emèrit, Mn. Insa, així com Mn. Víctor i Mn. Rafael. Especialment els pares i padrins dels confirmats han agraït poder viure aquesta celebració que els joves han viscut emocionats en atenció silenciosa.

José Luis Arín Roig
Rector dels Dolors

Trobada de Pastoral Educativa

El passat dissabte 5 de novembre, més d'un centenar de mestres i professors de religió i de l'escola concertada es van aplegar al Seminari en el marc de la Trobada de Pastoral Educativa.

Després d'un temps de no poder-la realitzar a causa de la pandèmia, aquest curs ja tocava tornar a reprendre aquesta jornada de formació dirigida a tots aquells que són o se senten educadors.

El matí va començar amb la pregària i la salutació del Sr. Bisbe, a qui li vam agrair el seu suport i acompanyament al llarg dels anys que ha estat entre nosaltres en el camp de l'educació i, especialment, en la cura que ha tingut pel professorat de religió i per les escoles concertades del nostre Bisbat. Després començava tota un matinal a càrrec del Dr. Francesc Torralba, un pensador més que conegut a casa nostra i pràcticament en tots els llocs. Els temes que ens va exposar el conferenciant versaven sobre l'educació integral i harmònica de la persona, i ho va fer a partir de dues xerrades. En la primera xerrada es

va fer una llarga exposició de l'educació corporal de la persona, i en la segona es va abordar el desconegut món interior de cadascun de nosaltres.

Aquesta jornada també va servir per poder compartir problemes, reptes i il·lusions per part de tots els participants i per sortir engrescats en aquesta missió evangelitzadora a través del món de l'educació.

Mn. Tomàs Mor

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

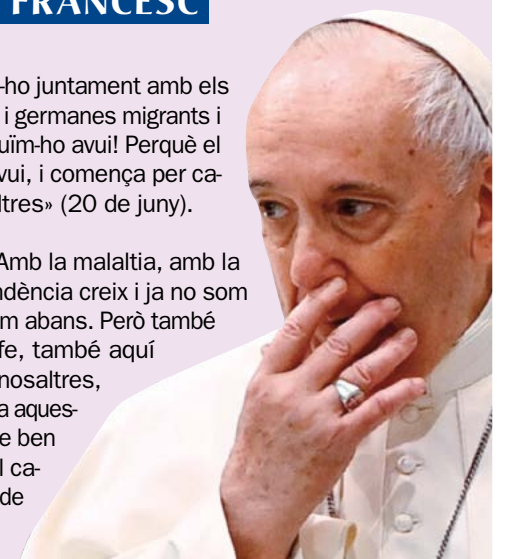
@Pontifex_es: «Jesús coneix les nostres forteses i les nostres febleses, i està sempre preparat per a cuidar de nosaltres, per a sanar les nafres dels nostres errors amb l'abundància de la seva gràcia» (17 de juny).

@Pontifex_es: «Déu es fa petit com un tros de pa i justament per això és necessari un cor gran per a poder reconèixer-lo, adorar-lo, acollir-lo» (18 de juny).

@Pontifex_es: «Si volem cooperar amb el nostre Pare celestial en la construc-

ció del futur, fem-ho juntament amb els nostres germans i germanes migrants i refugiats. Construïm-ho avui! Perquè el futur comença avui, i comença per cadascun de nosaltres» (20 de juny).

@Pontifex_es: «Amb la malaltia, amb la vellesa, la dependència creix i ja no som autosuficients com abans. Però també aquí madura la fe, també aquí està Jesús amb nosaltres, també d'aquí brolla aquesta riquesa de la fe ben viscuda durant el camí de la vida» (22 de juny).

Missa d'acció de gràcies i comiat del nostre Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent Vidal

El diumenge 27 de novembre se celebrà a la Catedral la missa d'acció de gràcies i comiat del nostre bisbe, Mons. Enrique Benavent Vidal. Ha servit la nostra diòcesi com a pare i pastor durant més de nou anys. Ara, per voluntat de Déu, ha estat cridat per a servir com arquebisbe a la seua arxidiòcesi natal de València, de la que prendrà possessió el 10 de desembre. Van concelebrar el bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Javier Vilanova Pellisa, i quaranta-nou preveres. També van participar de l'Eucaristia dos diaques permanents i el seminarista Isael. La participació dels fidels fou molt nombrosa.

El Sr. Vicari general, Il·lm. José Luis Arín, va fer la salutació litúrgica inicial, donant gràcies al Sr. Bisbe en nom de tota l'Església diocesana. Tot seguit es beneí la Corona d'Advent i es va encendre el seu primer ciri.

El Sr. Bisbe a l'homilia ens digué que estava vivint el seu propi Advent: «El Senyor, una vegada més, ha vingut a la meua vida i he de viure aquest esdeveniment amb il·lusió i apertura a la voluntat de Déu. L'Advent ens convida a viure en la perspectiva de Déu, deixant-nos conduir per Ell, sent-li cada vegada més fidels. Es tanca una etapa de la meua vida viscuda a Tortosa. Dono gràcies a Déu per haver servit la diòcesi durant aquests anys». Va donar les gràcies pel dinamisme pastoral de la nostra diòcesi i perquè durant la pandèmia no s'ha esvaït la nostra fe. Acabà demanant a la Verge de la Cinta que l'acompanyés en aquesta

nova missió: «Sigue el sagrat Cíngol cadena d'amor, que al cor de la Verge lligue els nostres cors, fent que el d'ella i els nostres en vida i en mort, siguem un sol cor».

Després de les pregàries dels fidels, el Sr. Bisbe va beneir un calze (rèplica del Sant Calze de València) i una patena que ell va obsequiar a la diòcesi. Van fer-se servir per a la celebració de l'Eucaristia.

Abans de la benedicció final, el Sr. Vicari general, en nom de tots els diocesans, obsequià al nostre bisbe Enrique amb una pintura de la recent restaurada façana de la Catedral, obra del pintor de la diòcesi, Joan Rebull. La celebració acabà amb el cant de l'himne a la Mare de Déu de la Cinta i el Salve Regina.

Maria Joana Querol Beltrán

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

26. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Fets 6,8-10;7,54-60 / SI 30 / Mt 10, 17-22]. Sant Esteve, diaca i protomàrtir (35) a Jerusalem; sant Dionís, papa (259-268) i mr.; sant Zòsim, papa (grec, 417-418).

27. □ Dimarts [1Jo 1,1-4 / SI 96 / Jo 20,2-8]. Sant Joan, apòstol i evangelista, fill de Zebedeu, vident de Patmos, venerat a Efes (†100); sant Teo-

dor, monjo; santa Nicaret, vg.; santa Fabiola.

28. ■ Dimecres [1Jo 1,5-2,2 / SI 123 / Mt 2,13-18]. Sants Innocents, mrs. a Betlem i rodalia; santa Dòmina, vg. i mr.

29. □ Dijous [1Jo 2,3-11 / SI 95 / Lc 2,22-35]. Sant Tomàs Becket (1118-1170), bisbe de Canterbury i mr.; sant David.

30. □ Divendres [Sir 3,3-7.14-17a (o bé: Col 3,12-21) / SI 127 / Mt 2, 13-15.19-23]. La Sagrada Família, Jesús Maria i Josep. Sant Mansuet, mr.; sant Rainer, bisbe; santa Anísia, mr.; sant Fèlix I, papa (269-274) i mr.; beat Raül, abat.

31. □ Dissabte [1Jo 2,18-21 / SI 95 / Jo 1,1-18]. Sant Silvestre I, papa (romà, 314-335) i mr.; santa Coloma,

vg. i mr.; santa Melània la Jove; sant Sabinià, bisbe i mr.

GENER 2023

1. □ Diumenge vinent, Solemnitat de Santa Maria Mare de Déu (lit. hores: 2a setm.) [Nm 6,22-27 / SI 66 / Ga 4, 4-7 / Lc 2,16-21]. Imposició del Nom de Jesús, també Emmanuel o Manuel (Manel); Mare de Déu de Begoña.

Nadal de nostre Senyor Jesucrist

COMENTARI

S'ha manifestat l'amor de Déu que vol salvar tots els homes

Són diversos els textos que podem llegir aquest dia de Nadal. Tots insisteixen en el misteri que celebrem: en aquest infant de Betlem tot just nat hi ha la presència de Déu: *la Paraula era Déu. Tenia en ell la Vida, i la Vida era la Llum dels homes. La Llum resplendeix en la foscor. El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle i hem contemplat la seva glòria com a Fill únic del Pare, ple de gràcia i de veritat. Tota aquesta grandesa, tota aquesta divinitat es troba en el fill de Maria: Mentre eren allà es van complir els dies i va néixer el seu fill, el primogènit. Ella l'embolcallà i els posà en una menjadora, perquè no havien trobat lloc a l'hostal. Aquest infant, absolutament desvalgut com tots els qui acaben de néixer és Déu fet home, Llum, Veritat, Vida. Però ha de néixer en una menjadora perquè no han trobat els seus pares cap lloc una mica més digne. Però en el seu naixement el àngels canten: Glòria a Déu a dalt del cel, i a la terra pau als homes que estima el Senyor. Aquest infant és l'Amor de Déu fet home per nosaltres. La carta als hebreus ens diu: *Ell és resplendor de la glòria de Déu, el seu Fill, empremta del seu mateix ésser i sosté l'univers amb el poder de la seva paraula. En ell hi ha la divinitat i la humanitat, la grandesa i la petitesa, el poder sobre tota la creació i la feblesa d'un infant petit. Nadal és alegria: Us anuncio una nova que portarà a tot el poble una gran alegria; avui us ha nascut un salvador, el Senyor. I per això els pastors se'n tornaren glorificant Déu i lloant-lo per tot el que havien vist i sentit tot i que només van trobar un nen en bolquers, posat en una menjadora. Sant Pau ens recorda: S'ha revelat l'amor de Déu que vol salvar tot els homes, la bondat de Déu salvador nostre i l'amor que ell té als homes. L'amor de Déu no discrimina ningú. Nadal ens ensenya també que abandonem la impietat i els desigs mundans per viure en aquest món una vida de sobrietat, de justícia i de pietat. Nadal: Déu fet home per amor, font d'una immensa alegria.**

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 52,7-10)

Quin goig de sentir a les muntanyes els passos del missatger que anuncia la pau i porta la bona nova, que anuncia la salvació i diu a la ciutat de Sió: «El teu Déu és rei.» Escolta els crits dels teus sentinelles, escolta quins esclats de goig: veuen cara a cara com el Senyor torna a Sió. Danseu, ruïnes de Jerusalem, alceu totes el crit d'alegria: el Senyor ha consolat el seu poble, ha redimit Jerusalem. Als ulls de tots els pobles el Senyor ha estès el seu braç sant, i d'un cap a l'altre de la terra veuran la salvació del nostre Déu.

▶ Salm responsorial (97)

R. *D'un cap a l'altre de la terra tothom ha vist la salvació del nostre Déu.*

Canteu al Senyor un càntic nou: / ha fet obres prodigioses, / la seva dreta i el seu braç sagrat / han sortit victoriosos. R.

El Senyor ha revelat la seva ajuda / i els pobles contemplen la salvació. / L'ha mogut l'amor que ell guarda fidelment / a la casa d'Israel. R.

Tothom ha vist d'un cap a l'altre de la terra / la salvació del nostre Déu. / Aclameu el Senyor arreu de la terra, / esclateu en cants i en crits d'alegria. R.

Canteu al Senyor les vostres melodies, / canteu-les al so de les cítares; / aclameu el rei, que és el Senyor, / amb trompetes i tocs de corn. R.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus (He 1,1-6)

En diverses ocasions i de moltes maneres Déu antigament havia parlat als pares per boca dels profetes; però ara, en aquests dies que són els darrers, ens ha parlat a nosaltres en la persona del Fill, que ell ha constituït hereu de tot, per mitjà del qual ja havia creat el món. Ell, que és resplendor de la glòria de Déu i empremta del seu mateix ésser, i que sosté l'univers amb el poder de la seva paraula, acabada l'obra de purificació dels pecats s'ha assegut a les altures, a la dreta de la majestat divina, i ocupa un lloc tant més superior als àngels com més incomparable és el títol que posseeix en herència. Perquè, a quin dels àngels Déu ha dit mai: «Ets el meu Fill, avui t'he engendrat»? I encara: «Jo seré el seu pare, i ell serà el meu Fill»? Diu també quan presenta al món el seu primogènit: «Que es prosternin davant d'ell tots els àngels de Déu.»

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan

(Jn 1,1-18) *(Versió abreujada)*

Al principi ja existia el qui és la Paraula. La Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu. Era, doncs, amb Déu al principi. Per ell tot ha vingut a l'existència, i res del que ha vingut a existir no hi ha vingut sense ell. Tenia en ell la Vida, i la Vida era la Llum dels homes. La Llum resplendeix en la foscor, però la foscor no ha pogut ofegar-la. Existia el qui és la Llum veritable, la que, en venir al món, il·lumina tots els homes. Era present al món, al món que li deu l'existència, però el món no l'ha reconegut. Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit. Però a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els concedeix poder ser fills de Déu. No són nascuts per descendència de sang, ni per voler d'un pare o pel voler humà, sinó de Déu mateix. El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle, i hem contemplat la seva glòria, que li pertoca com a Fill únic del Pare, ple de gràcia i de veritat.

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 52,7-10)

Qué hermosos son sobre los montes los pies del mensajero que proclama la paz, que trae la buena noticia, que pregona la justicia, que dice a Sión: «¡Tu Dios reina!» Escucha: tus vigías gritan, cantan a coro, porque ven cara a cara al Señor, que vuelve a Sión. Romped a cantar a coro, ruinas de Jerusalén, que el Señor ha consolado a su pueblo, ha rescatado a Jerusalén. Ha descubierto el Señor su santo brazo a los ojos de todas las naciones, y verán los confines de la tierra la salvación de nuestro Dios.

▶ Salmo responsorial (97)

R. *Los confines de la tierra han contemplado la salvación de nuestro Dios.*

Cantad al Señor un cántico nuevo, / porque ha hecho maravillas. / Su diestra le ha dado la victoria, / su santo brazo. R.

El Señor da a conocer su salvación, / revela a las naciones su justicia. / Se acordó de su misericordia y su fidelidad / en favor de la casa de Israel. R.

Los confines de la tierra han contemplado / la salvación de nuestro Dios. / Aclamad al Señor, tierra entera; / gritad, vitoread, tocad. R.

Tañed la cítara para el Señor, / suenen los instrumentos: / con clarines y al son de trompetas / aclamad al Rey y Señor. R.

▶ Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 1,1-6)

En muchas ocasiones y de muchas maneras habló Dios antiguamente a los padres por los profetas. En esta etapa final, nos ha hablado por el Hijo, al que ha nombrado heredero de todo, y por medio del cual ha realizado los siglos.

Él es reflejo de su gloria, impronta de su ser. Él sostiene el universo con su palabra poderosa. Y, habiendo realizado la purificación de los pecados, está sentado a la derecha de la Majestad en las alturas; tanto más encumbrado sobre los ángeles, cuanto más sublime es el nombre que ha heredado. Pues, ¿a qué ángel dijo jamás: «Hijo mío eres tú, yo te he engendrado hoy», y en otro lugar: «Yo seré para él un padre, y él será para mí un hijo»? Asimismo, cuando introduce en el mundo al primogénito, dice: «Adórenlo todos los ángeles de Dios.»

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan

(Jn 1,1-18) *(Versión abreviada)*

En el principio existía el Verbo, y el Verbo estaba junto a Dios, y el Verbo era Dios. Él estaba en el principio junto a Dios.

Por medio de Él se hizo todo, y sin él no se hizo nada de cuanto se ha hecho. En él estaba la vida, y la vida era la luz de los hombres. Y la luz brilla en la tiniebla, y la tiniebla no la recibió.

El Verbo era la luz verdadera, que alumbra a todo hombre, viniendo al mundo. En el mundo estaba; el mundo se hizo por medio de él, y el mundo no lo conoció. Vino a su casa, y los suyos no lo recibieron. Pero a cuantos lo recibieron, les dio poder de ser hijos de Dios, a los que creen en su nombre. Éstos no han nacido de sangre, ni de deseo de carne, ni de deseo de varón, sino que han nacido de Dios. Y el Verbo se hizo carne y habitó entre nosotros, y hemos contemplado su gloria: gloria como del Unigénito del Padre, lleno de gracia y de verdad.